

Vlaanderen
is erfgoed

Onderzoeksrapport

Een evaluatieonderzoek op de Platte Lindenberg te Dilsen-Stokkem

Agentschap
Onroerend
Erfgoed

COLOFON

TITEL

Een evaluatieonderzoek op de Platte Lindenberg te Dilsen-Stokkem

REEKS

Onderzoeksrapporten agentschap Onroerend Erfgoed nr. 114

AUTEURS

Erwin Meylemans & Isabelle Jansen

JAAR VAN UITGAVE

2019

Een uitgave van agentschap Onroerend Erfgoed Wetenschappelijke instelling van de Vlaamse Overheid, Beleidsdomein Omgeving
Published by the Flanders Heritage Agency Scientific Institution of the Flemish Government, policy area Environment

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER

Sonja Vanblaere

OMSLAGILLUSTRATIE

3D hillshade van de Platte Lindenberg op basis van het Digitaal Hoogtemodel Vlaanderen.
Copyright Onroerend Erfgoed, Agentschap Informatie Vlaanderen

agentschap Onroerend Erfgoed

Havenlaan 88 bus 5

1000 Brussel

T +32 2 553 16 50

info@onroenderfgoed.be

www.onroenderfgoed.be

Dit werk is beschikbaar onder de Modellicentie Gratis Hergebruik v1.0.

This work is licensed under the Free Open Data Licence v.1.0.

Dit werk is beschikbaar onder een Creative Commons Naamsvermelding 4.0 Internationaal-licentie. Bezoek

<http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> om een kopie te zien van de licentie.

This work is licensed under a Creative Commons Attribution

4.0 International License. To view a copy of this license, visit

<http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>.

ISSN 1371-4678

D/2019/3241/064

EEN EVALUATIEONDERZOEK
OP DE PLATTE LINDENBERG
TE DILSEN-STOKKEM

ERWIN MEYLEMANS, ISABELLE JANSEN

INHOUD

1	ADMINISTRATIEVE FICHE VAN HET PROJECT	5
2	INLEIDING.....	6
3	BESCHRIJVING VAN HET ONDERZOEK	6
3.1	ADMINISTRATIEVE GEGEVENS	6
3.2	VRAAGSTELLINGEN EN METHODIEK	7
4	SITUERING, HUIDIGE EN HISTORISCHE LANDGEBRUIK.....	8
5	BESCHRIJVING VAN DE RESULTATEN.....	11
5.1	ARCHEOLOGISCHE EN HISTORISCHE VOORKENNIS	11
5.2	DE SITE OP HET DHM-VLAANDEREN	12
5.3	DE OPGRAVINGSSLEUF.....	14
5.4	BORINGEN	16
5.5	METAALDETECTIE.....	16
6	BESPREKING	21
7	CONCLUSIE	22
8	DANKWOORD.....	22
9	BIBLIOGRAFIE	23

1 ADMINISTRATIEVE FICHE VAN HET PROJECT

Evaluatieonderzoek Dilsen- Platte Lindenberg Projectcode: 2016DPL	
Uitvoerder	agentschap Onroerend Erfgoed
Veldwerkleider en erkenningsnummer erkende archeoloog	Erwin Meylemans OE/ERK/Archeoloog/2015/00001
Beheer en plaats van geregistreerde data en opgravingsdocumentatie	Archief – agentschap Onroerend Erfgoed –
Beheer en plaats van vondsten en monsters	Onroerenderfgoed depot agentschap Onroerend Erfgoed –
Vergunningsnummer	2016/046
Site-naam	2016DPL
Locatie (provincie, gemeente, deelgemeente, plaats)	Limburg- Dilsen-Stokkem- Scherpenbergstraat
Kadasterperceel (gemeente, afdeling, sectie, perceelnummer(s))	Dilsen-Stokkem, 1ste Afdeling, Sectie C, Perceel 587R5
Bounding Box	X: 242264– Y: 191696 X: 242296– Y: 191686
Begin- en einddatum van uitvoering van het onderzoek	25/02/2016 tot 29/02/2016
Relaties	CAI 50063 (archeologische site Dilsen-Dilserheide); Natuurreservaat Platte Lindenberg
Trefwoorden	Limburg- Dilsen-Stokkem; teledetectie; laseraltimetrie; terreinevaluerend onderzoek, metaaldetectie.
Administratief toezicht	agentschap Onroerend Erfgoed

//

2 INLEIDING

Sinds enkele jaren is een hoge resolutie digitaal hoogtemodel voor Vlaanderen beschikbaar (het zogenaamde Digitaal Hoogtemodel Vlaanderen 2, verder: DHMV2). Dit instrument maakt het mogelijk om ook in bosgebieden met een hoge mate van precisie in de topografie op zoek te gaan naar cultuurhistorische en archeologische relictten¹. Een dergelijke bijzonder belangwekkende site kwam aan het licht in het bosgebied op de 'Platte Lindenberg' te Dilsen-Stokkem. Het DHMV2 toont hier, op een uitsteeksel aan de zuidrand van het Kempens Plateau, een meervoudig omwalde en omgrachte site (cf. *infra*). Deze site was voorheen niet gekend. Dergelijke omwalde sites kunnen stammen uit diverse periodes, zo zijn er zogenaamde 'causewayed enclosures' gekend van de middenneolithische Michelsberg cultuur, het is echter eveneens mogelijk dat het gaat om een zgn. 'oppidum' uit de ijzertijd, maar ook een datering in bijvoorbeeld de vroege middeleeuwen is niet uitgesloten.

Omwille van het ongetwijfeld grote belang van de site werd in 2016 een beperkt terreinonderzoek, en in de loop van 2018 een eveneens beperkte terreinkartering en metaaldetectiesurvey uitgevoerd. De voornaamste doelstelling was meer gegevens te verzamelen omtrent de aard, en vooral de datering van de site.

3 BESCHRIJVING VAN HET ONDERZOEK

3.1 ADMINISTRATIEVE GEGEVENS

-projectcode: vergunning 2016/046

-de naam en het erkenningsnummer van de erkende archeoloog: Erwin Meylemans, OE/ERK/Archeoloog/2015/00001

-locatiegegevens van het onderzochte gebied (fig. 3, 4, 6): de site is gelegen op de 'Platte Lindenberg' te Dilsen-Stokkem, ten noorden van de Scherpenbergstraat.

Bounding Box: X: 242264– Y: 191696
X: 242296– Y: 191686

-het kadasterperceel (fig. 1) Dilsen-Stokkem, 1ste Afdeling, Sectie C, Perceel 587R5

-duur onderzoek: 25 en 29-02-2016

-oppervlakte; van het projectgebied: ca. 17,4m²

---

¹ Meylemans *et al.* 2017.

Fig. 1: Grootchalig referentie bestand (GRB) met aanduiding van de locatie van de sleuf (©AGIV)

3.2 VRAAGSTELLINGEN EN METHODIEK

Het voornaamste gedeelte van het onderzoek bestond uit het graven van een sleuf doorheen de buitenste gracht en gedeelte van de aangrenzende wallen. De belangrijkste doelstelling hiervan was enerzijds meer informatie verzamelen omtrent de aard en opbouw van deze structuur, maar anderzijds vooral aanwijzingen verzamelen omtrent de datering van de site. Door de omstandigheden van het terrein (bos) diende het graven van de sleuf manueel te gebeuren (fig. 2). Vóór en tijdens het graven van de sleuf werd intensief gebruik gemaakt van een metaaldetector. Aanvullend aan het onderzoek van deze sleuf werden enkele boringen uitgevoerd tot in het midden van de site, en werden de zones aan de randen van het plateau, waar duidelijke sporen zijn van erosie, eveneens onderworpen aan een metaaldetector kartering. Van het deel van het profiel doorheen het centrale deel van de gracht (cf. infra) werd via fotografie vanuit verschillende hoeken een 3D weergave gemaakt².

Het onderzoek werd uitgevoerd op 25 en 29 februari 2016, door Erwin Meylemans en Isabelle Jansen. De topografische opmetingen werden uitgevoerd door Johan Van Laecke. Er was eveneens hulp van Walter Bartels, bij het graven van de opgravings-sleuf en van Sven Van Haelst bij het uitvoeren van de kartering met de metaaldetector. Een tweede metaaldetectiekartering vond plaats op 19-10-2018, in samenwerking met Johan Dils.

² Met dank aan Johan Van Laecke

Fig. 2: Manuele aanleg van de opgravingsseuf (foto: agentschap Onroerend Erfgoed)

4 SITUERING, HUIDIGE EN HISTORISCHE LANDGEBRUIK

De site is gelegen op de zogenaamde ‘Platte Lindenberg’, aan de oostelijke rand van het Kempens Plateau, ongeveer 4 km ten westen van de dorpskern van Dilsen-Stokkem. De top van de Platte Lindenberg bereikt een hoogte van ca 90 m TAW en is daarmee het hoogste punt van de regio (fig. 3, 4). Het plateau wordt hier in het westen en het zuidwesten afgebakend door enkele scherp ingesneden droogdalen. Ten oosten bevindt zich de vallei van de Maas. Het hoogteverschil van de toppen van het Kempens Plateau met de basis van deze droogdalen en de Maasvlakte is groot, tot meer dan 30 m, de hellingen zijn dan ook zeer steil en uitgesproken (fig. 5). Dit gedeelte van de *Platte Lindenberg* steekt dan ook als het ware bijna als een schiereiland uit in de vlakte van de Maas.

Bodemkundig is de site gelegen op een complex van licht silteuze zandgronden, op de bodemkaart gekenmerkt als droge lemige zandbodem met sterk gevlekte, verbrokkelde textuur B horizont (bodemserie Pbc).

Een groot deel van de site bevindt zich onder bos, waarbij de westelijke helft gelegen is in het natuurgebied van de ‘Platte Lindenberg’, dat wordt beheerd door de vzw ‘Limburgs Landschap’. Het oostelijke gedeelte is privé eigendom, waarop een woning is gebouwd en een tuin met gazon is aangelegd.

Op de beschikbare reeksen historische kaarten is de zone steeds in bosgebied gesitueerd.

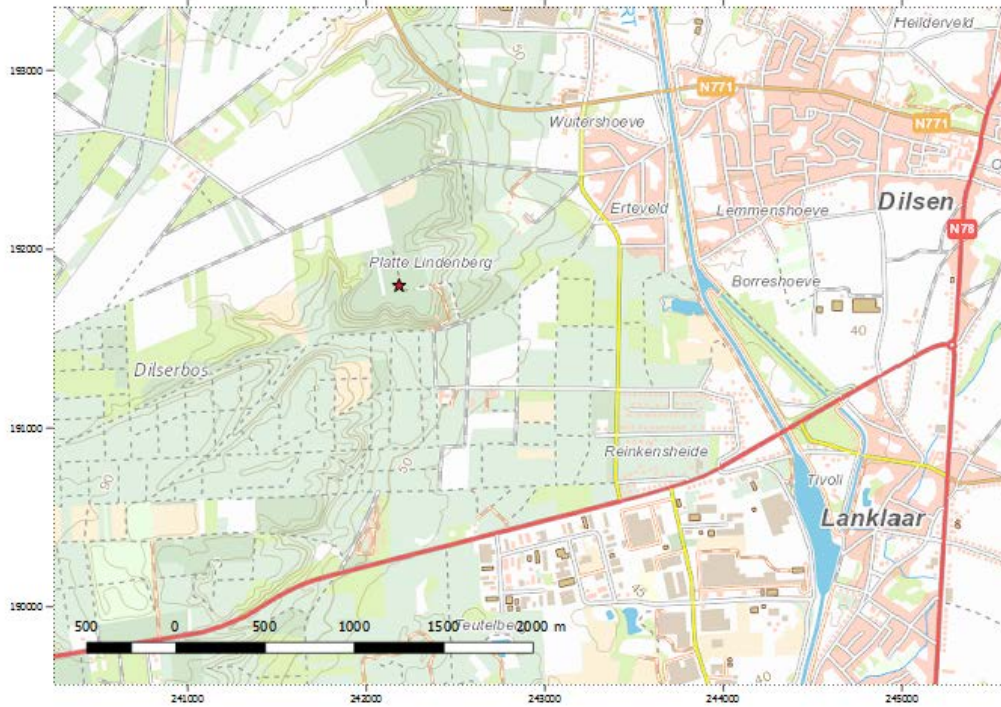

Fig. 3: Locatie van de Platte Lindenberg op de huidige topografische kaart (© AGIV)

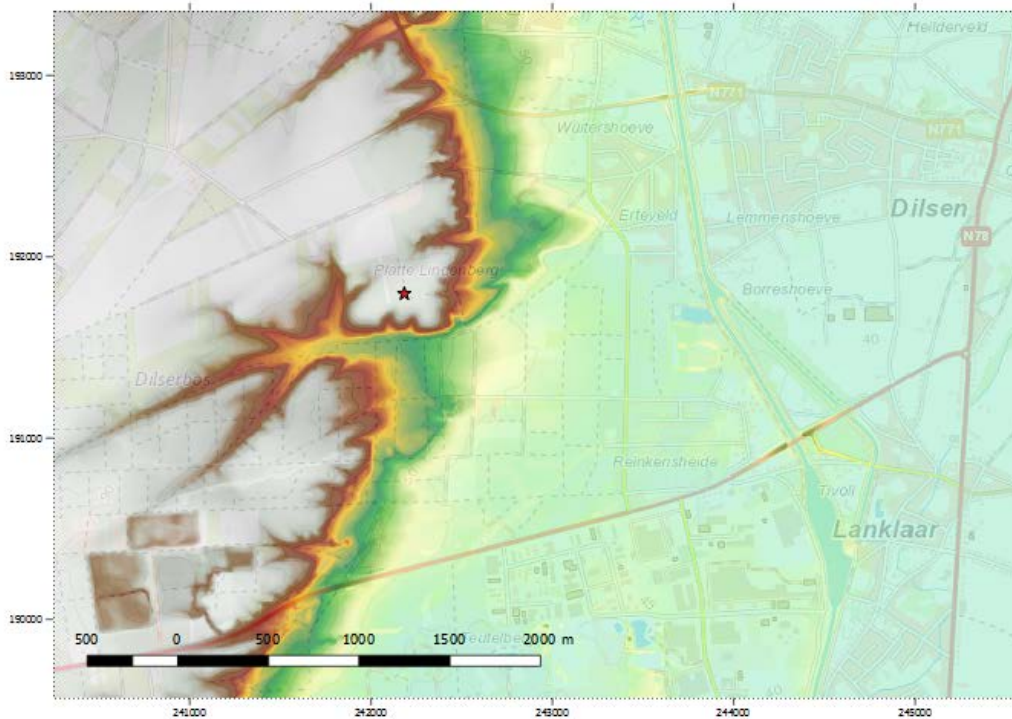

Fig. 4: De locatie van de Platte Lindenberg op het Digitaal Hoogtemodel Vlaanderen; (© AGIV).

Fig.5: Deel van de zuidelijke helling van de Platte Lindenberg (foto: agentschap Onroerend Erfgoed)

5 BESCHRIJVING VAN DE RESULTATEN

5.1 ARCHEOLOGISCHE EN HISTORISCHE VOORKENNIS

Zoals reeds vermeld was de site vóór de ontdekking via het DHMV2 ongekend. In de nabije omgeving, ongeveer 400 meter ten noorden van de site op de Platte Lindenberg, op de Dilsrheide, werd in de jaren 1990 archeologisch onderzoek uitgevoerd door de KULeuven en het toenmalige Instituut voor het Archeologisch Patrimonium (IAP). Hierbij kwamen o.a. nederzettingsstructuren uit de late bronstijd en het laatmesolithicum aan het licht³. Van belang is eveneens de vondst van een pot behorend tot de Michelsberg cultuur op deze site. Ook enkele van de aangetroffen vuurstenen artefacten (o.a. fragmenten met polijstsporen) zijn in het neolithicum te situeren. In deze omgeving werden door amateurarcheologen en in het kader van de aanleg van de een gasleiding⁴ nog een vrij groot aantal andere lithische artefacten verzameld, waaronder verschillende pijlpunten die in het neolithicum (midden en laat) te dateren zijn. Ook op verschillende andere locaties aan de randen van het Kempens plateau werden in de nabije omgeving in het verleden concentraties vuurstenen artefacten ingezameld⁵.

In de nabijgelegen Maasvlakte, enkele honderden meter ten oosten van de Platte Lindenberg (o.a. op de Reinkensheide en Kalerheide), zijn er via vroegere veldkarteringen eveneens verschillende sites gekend uit de steentijd (lithische artefacten), met de nadruk op vondsten uit het neolithicum. Er werd eveneens een beperkt aantal scherven handgevormd aardewerk ingezameld. Daarnaast is er sprake van de vroegere aanwezigheid van een grafheuvel⁶.

In de ruimere omgeving kwamen dankzij de analyse van het DHM Vlaanderen verschillende restanten van complexen van *Celtic Fields* aan het licht⁷. Deze zijn allen op het Kempens Plateau gelegen, de dichtstbijzijnde hiervan bevinden zich respectievelijk ca 3,5 km ten noorden, ca 4 km ten westen en ca 7 km naar het zuidwesten. Ongeveer 9 km naar het westen is het zeer uitgestrekt *Celtic Field* complex van de Ophovenerheide gesitueerd (fig. 6). Met dit akkercomplex kunnen verschillende nederzettingssites en begraafplaatsen uit de ijzertijd geassocieerd worden⁸.

---

³ Luypaert *et al.* 1993; Vroom 1991.

⁴ Driesen en Steegmans 2009.

⁵ Bron: Centrale Archeologische Inventaris; Creemers 1985.

⁶ Bron: Centrale Archeologische Inventaris.

⁷ Meylemans *et al.* 2015.

⁸ Creemers *et al.* 2011.

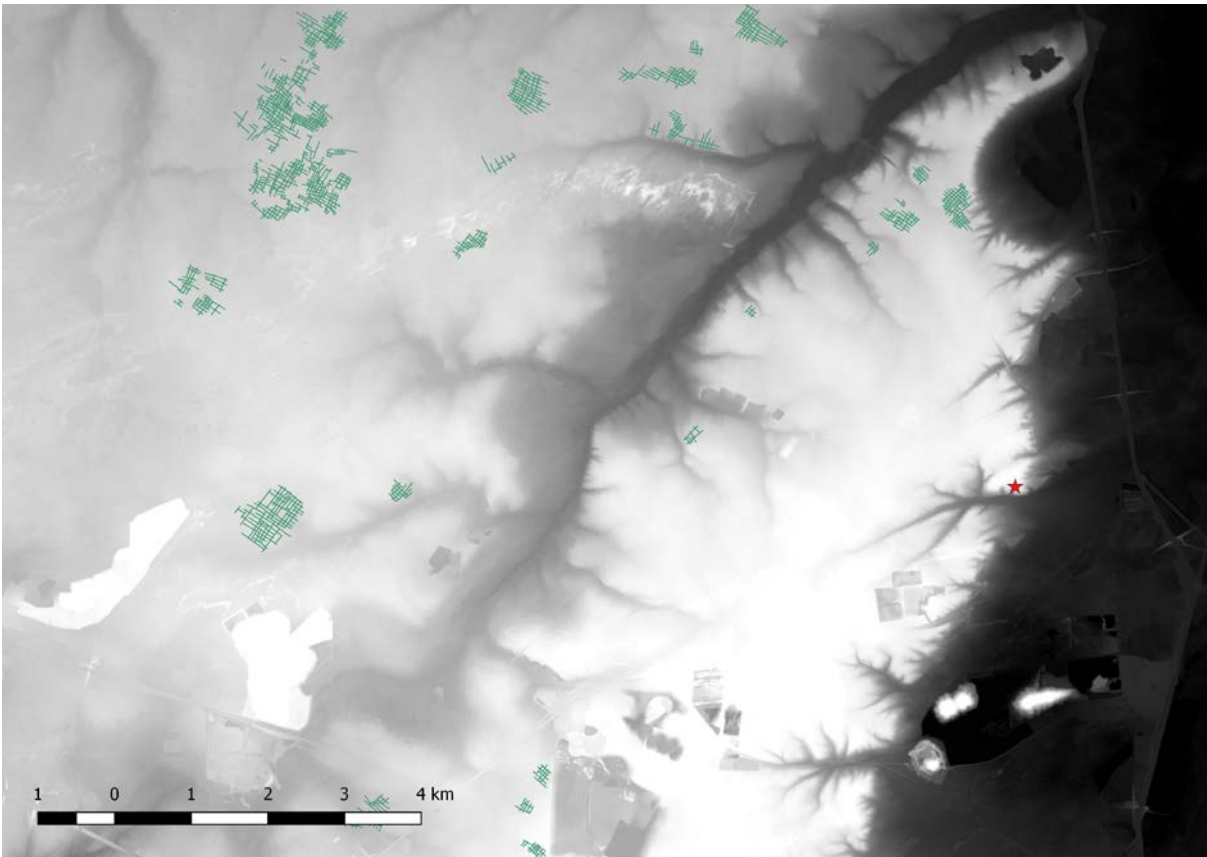

Fig. 6: Locatie van de site geprojecteerd op het DHMV2 en met aanduiding van de gekende *Celtic Field* complexen (© AGIV).

5.2 DE SITE OP HET DHM-VLAANDEREN

Via bewerkingen van het Digitaal Hoogtemodel Vlaanderen is zichtbaar dat de top van de Platte Lindenberg omgeven is door een systeem van wallen en grachten in het noorden en noordoosten, die op de zuidelijke en oostelijke helling verder lopen in de vorm van terrassen (fig. 7 en 8). Deze omwalling is bijzonder sterk uitgebouwd, en omvat 4 grachten/ terrassen. De breedte van deze opeenvolging van wallen en grachten heeft in het noorden van de site een breedte van ca 40 m. Hier bedraagt het verschil in hoogte tussen de top van de wallen en de huidige basis van de grachten tot maximaal ca 60cm (afgeleid van het DHMV2).

Dit systeem omsluit de top van de Platte Lindenberg ongeveer in de vorm van een afgeronde vierhoek, van ongeveer 100 m op 100 m. Op het DHM is duidelijk te zien hoe de recente toegangsweg naar de huidige woning in het oosten het terrassencomplex gedeeltelijk verstoort. Ook de huidige noordelijke toegangsweg doorkruist het gracht- en walsysteem. Op een hoge resolutie verwerking van de DHMV2 puntenwolk (resolutie 0,25m²) is eveneens duidelijk de impact te zien van spoorvorming door een mountainbike pad dat uitwaaiierend van noord naar zuid over het plateau loopt (fig. 8).

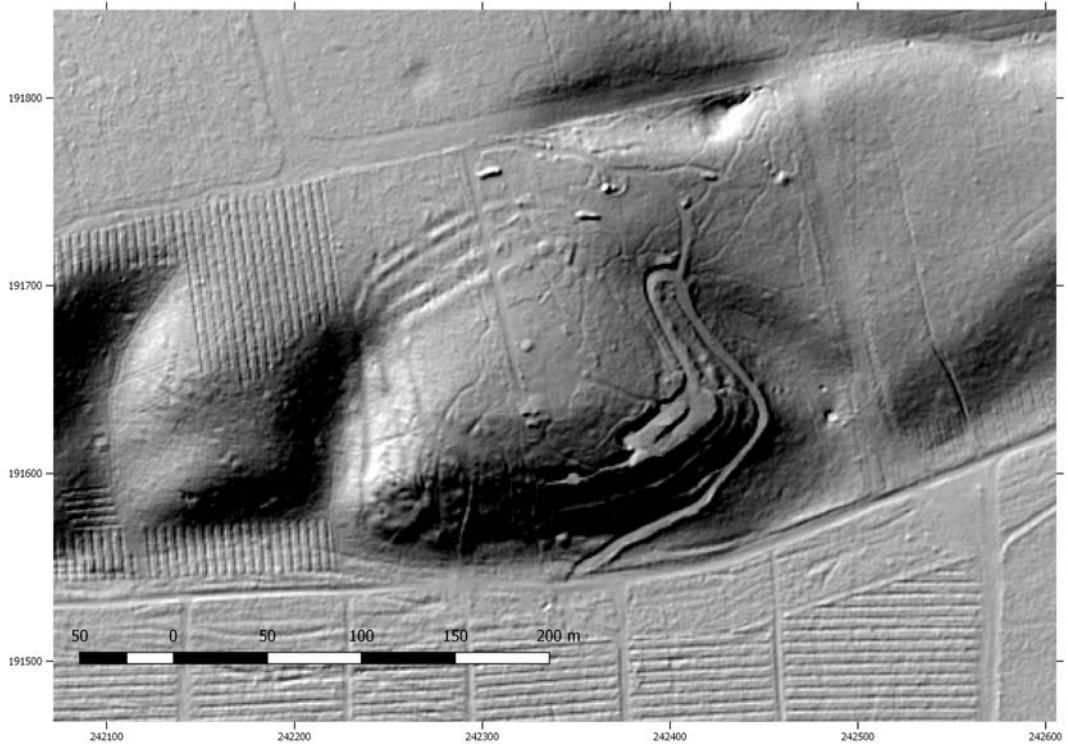

Fig. 7: Hillshade verwerking van het standaard rasterbestand van het DHMV2 (resolutie 1m²) van de site van de Platte Lindenberg (© AGIV).

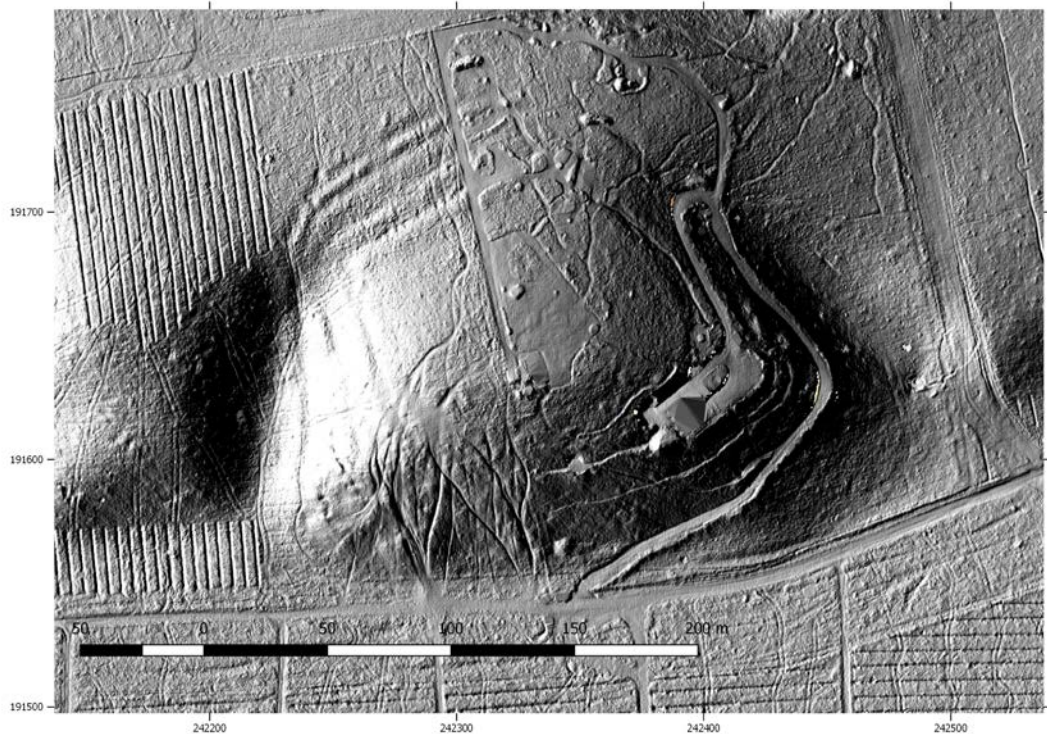

Fig. 8: Hillshade verwerking op basis van een hoge resolutie verwerking van het DHMV2 bestand (resolutie 0,25m²) van de site van de Platte Lindenberg (© AGIV).

5.3 DE OPGRAVINGSLEUF

De sleuf ter evaluatie van de site werd aangelegd ter hoogte van de binnenste gracht- en wallen, in het noordwesten van de site (fig. 9). De sleuf werd aangelegd naar referentie van enkele basislijnen over het plateau, die eveneens werden gebruikt voor de uitvoering van een aantal handboringen (cf. *infra*). Op die manier werd dus een noord- zuid profiel aangelegd van de binnenste gracht en gedeeltelijk de aangrenzende wallen. Dit resulteert in een profiel van ca 10,3 m lengte (fig. 10, 11 en 12). Ter hoogte van het diepste gedeelte van de gracht werd het profiel om praktische redenen ca 0,5 m achteruit gezet. Dit resulteerde in het profiel zoals samengesteld op figuur 12.

Hierop werden verschillende eenheden lagen/ eenheden aangeduid.

1: De Ah horizont van de bodem, bestaande uit een humusrijke sterk zandige bijna zwarte tot donkergrijze laag met plantenresten en verspreid enkele kiezels. Deze horizont is uitgelopen aan de basis, wat resulteert in een lichtere grijze dunne humeuze aanreikingshorizont ('verbruinings' B-horizont). Deze laag schommelt tussen de 20 en 25 cm dikte.

2: Opvullingspakket in het centrum van de grachtvulling. Dit pakket bestaat uit een vrij homogeen pakket beige- bruin geoxideerd fijn lemig tot medium zand, sporadisch met kiezels bijgemengd.

3: Opvullingspakket in het centrum van de grachtvulling, bestaande uit beige-grijs heterogeen fijn zand, met een lager siltgehalte dan het bovenliggende pakket (2). In dit pakket komen eveneens enkele grotere natuurstenen blokken voor, met maximum diameters tot ca 30 cm.

4: Opvullingpakket in het centrum van de grachtvulling. Dit bestaat uit een zeer heterogene vulling van overwegend beige- bruin met grijze vlekken los gepakt silteus zand met sporadisch kleiige brokken, veel kiezels, grote natuurstenen blokken.

5: Opvullingspakket in het zuidelijk gedeelte van de grachtvulling: zeer compacte; bruine- oranje geoxideerde zandhoudende klei.

6: Ophogings/ opvullingspakket aan weerszijden van de gracht: geoxideerd heterogeen fijn silteus zand met veel kiezels en enkele grote keien.

7: C-horizont van de bodem: geoxideerd homogeen beige sterk silteus en zeer compact zand, weinig kiezels.

De basis van de gracht heeft hier aldus een vrij vlakke bodem en is vrij ondiep, tot slechts 80 cm onder het huidige maaiveld, t.a.v. de huidige top van de aangrenzende wallen ca 1,1m diep. De gracht is wellicht opgevuld met het materiaal van de oorspronkelijke ophoging van de naburige wallen, waarbij de aanwezigheid van de grote natuurstenen blokken, vooral aan de basis van de vulling, zeer opvallend is. Mogelijk zijn deze stenen afkomstig van hetzij een lage muur of althans een stapeling van stenen op de wallen.

De connectie en overgang tussen het centrale gedeelte van de gracht en pakketten die de overgang vormen naar de aangrenzende wallen was diffuus en niet duidelijk. In het algemeen echter zijn ook de begrenzingen tussen de verschillende opvullingspakketten in de grachtvulling eerder diffuus.

Enkel in de A0 horizont (1 op fig. 12) van het aangelegde vlak werden via metaaldetectie enkele artefacten gerecupereerd (cf. *infra*). Zowel in de vulling van de gracht als het ophogingspakket aan de rand werden geen andere archeologische vondsten aangetroffen.

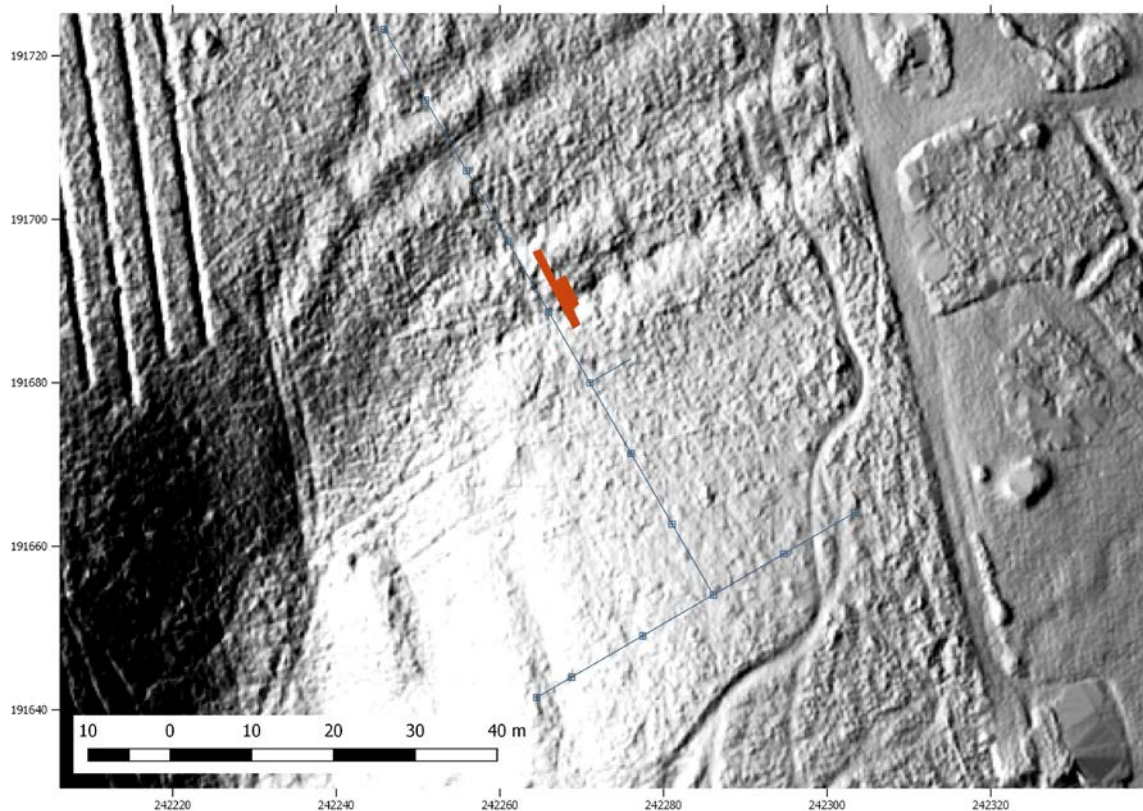

Fig. 9: Locatie van de evaluatiesleuf en de basislijn geprojecteerd op hillshade verwerking van het hoge resolutie DHMV2 (© AGIV).

Fig. 10: 3D weergave van het profiel ter hoogte van het centrale deel van de gracht (Johan Van Laecke, agentschap Onroerend Erfgoed).

Fig. 11: Noordelijke uiteinde van het profiel (foto: agentschap Onroerend Erfgoed)

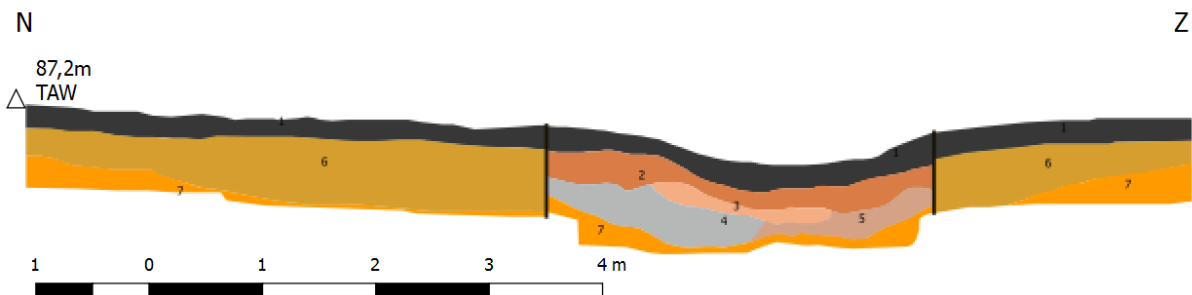

Fig. 12: Samengesteld profiel. 1: A0 horizont van de bodem; 2- 5: Opvullingspakketten in het centrum van de grachtvulling; 6: Ophogings/ opvullingspakket aan weerszijden van de gracht; 7: C-horizont van de bodem (tekening: agentschap Onroerend Erfgoed)

5.4 BORINGEN

Op basis van de basislijnen uitgezet op het plateau werden om de 10 m handboringen gezet met een zogenaamde ‘edelmanboor’. Deze leverden allen ongeveer hetzelfde profiel op, nl. een humeuze 10 horizont van ca 20 cm dikte, gevolgd door geoxideerd fijn silteus tot sterk silteus zand met kiezels, zonder uitgesproken bodemvorming. Alle boringen werden uitgevoerd tot ca 80 cm diepte.

5.5 METAALDETECTIE EN ALGEMENE SURVEY VAN HET PLATEAU

Er werden twee metaaldetectiekarteringen uitgevoerd, in 2016 en 2018. Beide karteringen leverden verschillende (ijzeren) objecten op, echter bijna steeds in grote mate onherkenbaar door de mate van

verroesting. De objecten van beide karteringen werden tot op heden nog niet gereinigd/geconserveerd, echter wel met röntgen opnames doorgelicht (fig. 13-15)⁹.

Via metaaldetectie werden 4 artefacten ter hoogte van de evaluatiesleuf gerecupereerd, allen echter uit de Ah horizont van de bodem (1 op figuur 12). Het gaat telkens om sterk gecorrodeerde fragmenten ijzer. Uit het zuidelijke gedeelte van het plateau, waar er vrij sterke erosie is, werden eveneens 5 niet nader te identificeren fragmenten sterk gecorrodeerd ijzer aangetroffen. Dit laat toch enkele identificaties toe.

Van de kartering van 2016 biedt dit voorlopig echter geen duidelijke identificeerbare of dateerbare objecten (fig. 13).

Van de kartering van 2018 kunnen wel enkele objecten nader geïdentificeerd worden. Van belang zijn o.a. het voorkomen van een vrij groot aantal smeedijzeren nagels (cf. fig. 14-15). Deze lijken zich vooral te bevinden op de ‘terrassen’ aan de zuidkant van het plateau. Dergelijke smeedijzeren nagels kunnen echter voorkomen van Romeinse periode tot middeleeuwen, en zijn dus geen duidelijke chronologische indicator voor een eventuele datering van de site.

Bij deze kartering was er ook aandacht voor het veelvuldig voorkomen van grote, al dan niet ‘bekapte’ natuurstenen blokken op het plateau. Een aantal zeer regelmatig gekapte blokken bevindt zich eveneens vooral op de terrassen en boven op het plateau (fig. 14, 15).

De meest belangwekkende vondst is deze van een bijltje, dat volledig ‘vermomd’ is in een klomp roestaanslag (fig. 17), maar dat zich enigszins laat herkennen op de röntgen opname. Het stuk werd gevonden op de plaats waar eveneens twee smeedijzeren nagels en een ijzeren ringetje werden aangetroffen (3 op fig. 14).

Naar oordeel van verschillende specialisten¹⁰ gaat het wellicht om een *zgn. francisca*, een bijltype dat zijn oorsprong heeft in de Merovingische periode, maar in gebruik bleef tot in de Karolingische periode.

---

⁹ Met dank aan Leentje linders.

¹⁰ Met dank aan Luc Van Impe, Guido Creemers, Dries Tys, Rica Annaert.

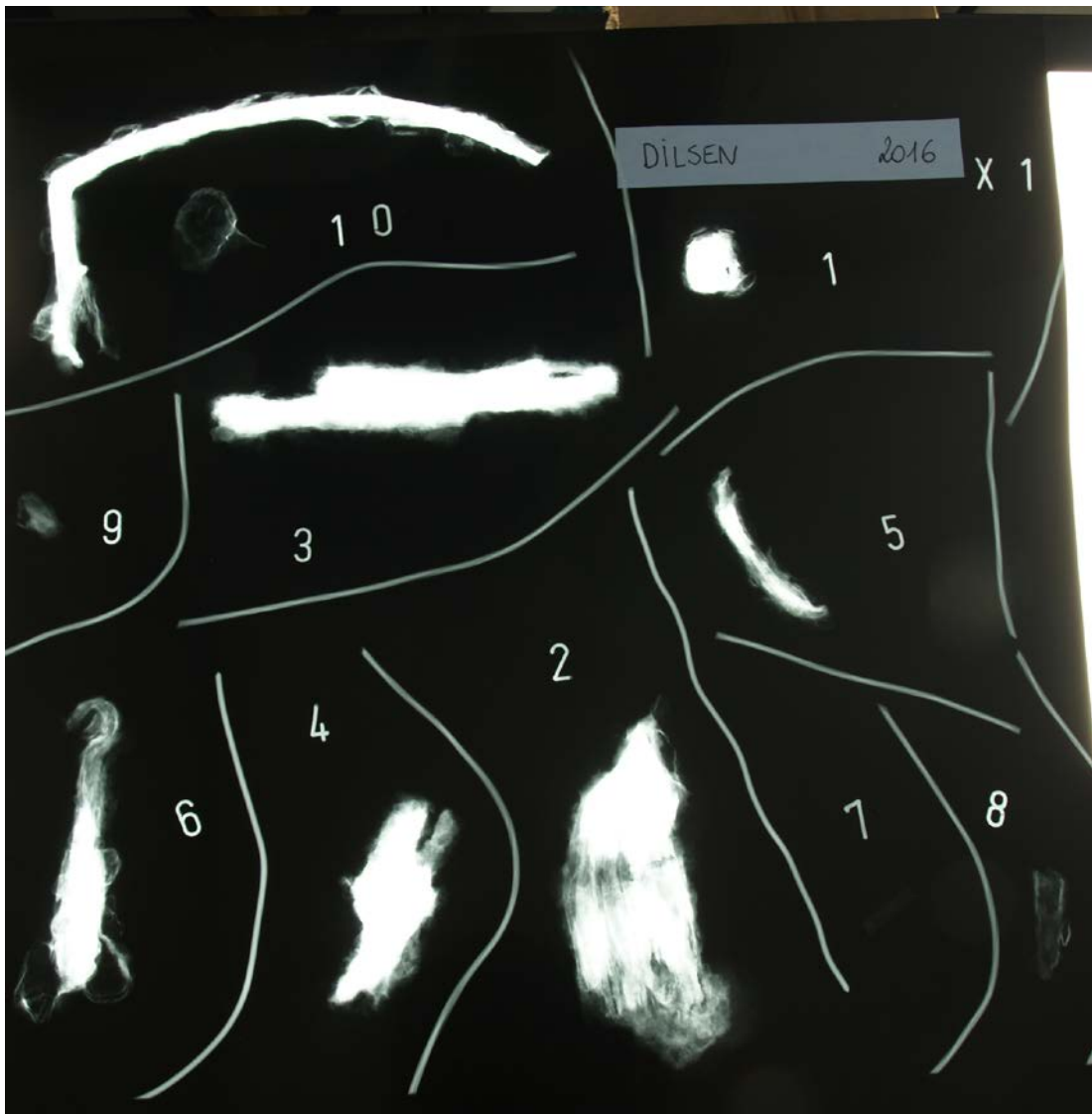

Fig. 13: Röntgen opname van de metaaldetectievondsten van 2016. Nrs. 1 tot 4 zijn van de opgravingsleuf, 6 tot 11 van de kartering op de zuidelijke rand van het plateau.

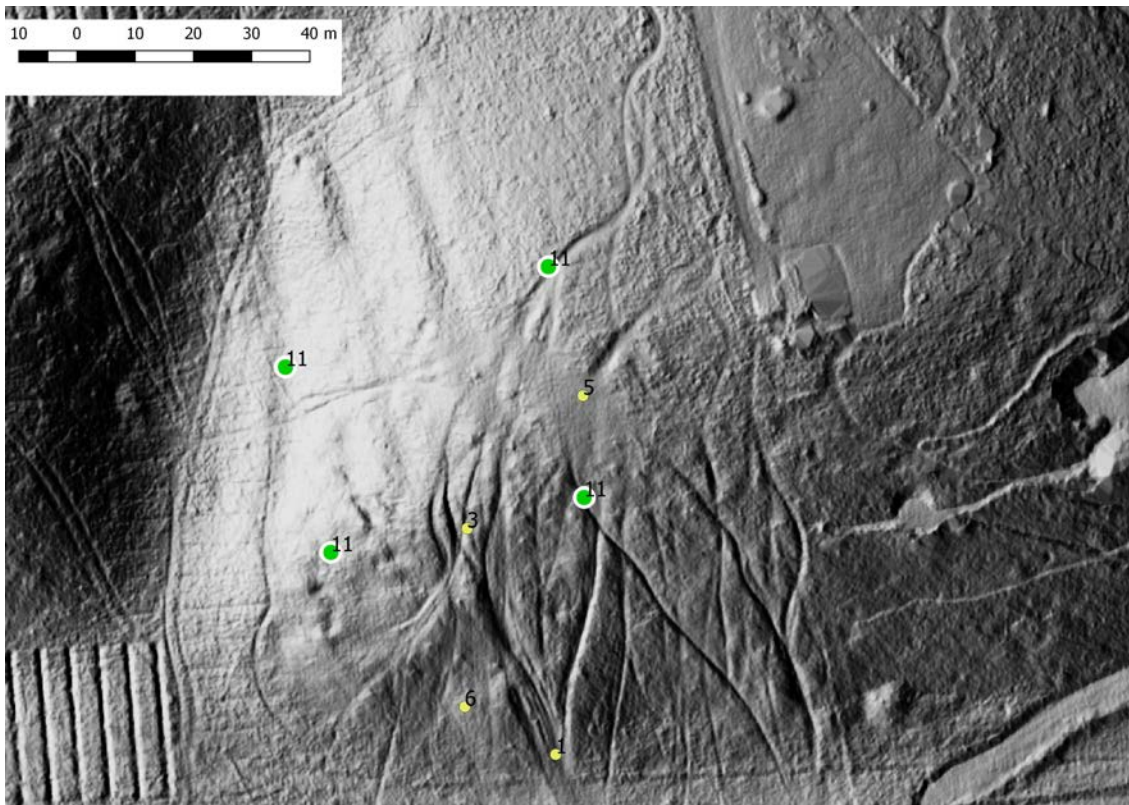

Fig. 14: Locatie van selectie van aangetroffen objecten tijdens de kartering: kleine stippen afkomstig van metaaldetectie; 1, 5, 6: smeedijzeren nagel; 3: 2 smeedijzeren nagels, ringetje, bijltje. Grote cirkels: gekapte steenblokken aan de oppervlakte (© AGIV).

Fig. 15: Eén van de gekapte steenblokken die verspreid op het plateau voorkomen ([foto: agentschap Onroerend Erfgoed](#)).

Fig. 15: Röntgen opnames van de metalen objecten van de kartering van 2018.

Fig. 17: IJzeren bijtje (vondstnr. 10 van de kartering van 2018; foto: agentschap Onroerend Erfgoed).

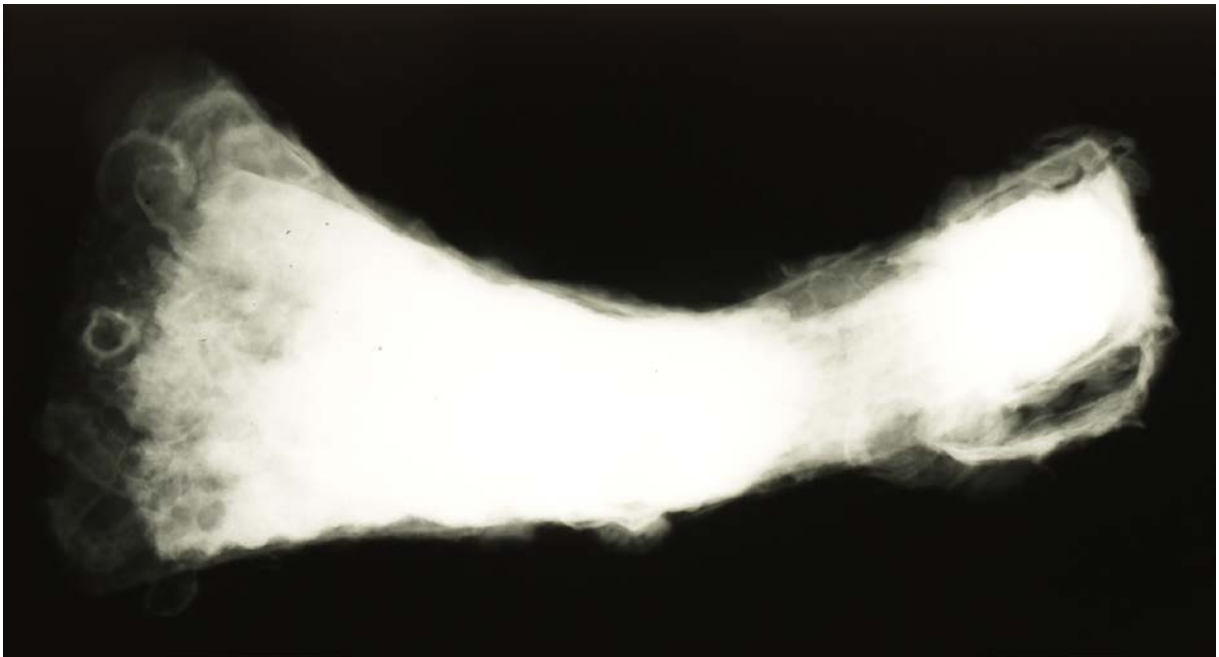

Fig. 18: Röntgen opname van het bijtje van de kartering van 2018.

6 BESPREKING

Het uitgevoerde sleufonderzoek leverde gegevens op over de opbouw van de gracht en wallen van de omwalde site van de Platte Lindenberg, maar leverde jammer geen enkel artefact op dat een datering van de structuur mogelijk maakt. Er werden eveneens geen resten (b.v. houtskoolfragmenten) aangetroffen die in aanmerking komen voor radiokoolstofdatering. Stalen voor OSL datering werden genomen op de verschillende pakketten in de grachtvulling, maar werden op aanraden van specialisten terzake niet onderworpen aan een dateringsonderzoek, vanwege zichtbare verstoringen (doorworteling), en de geringe dikte van en diffuse begrenzing tussen de verschillende pakketten.

Wat betreft de datering van de site blijven verschillende mogelijkheden open. De aanwezigheid in de buurt van vrij veel vuurstenen neolithische vondsten en de vondst van de Michelsberg pot op de Dilserheide, wijzen er enerzijds mogelijk op dat we hier te maken hebben met een middenneolithische 'causewayed enclosure'.

Anderzijds is een interpretatie als ijzertijd- oppidum eveneens zeer aantrekkelijk, gezien de ligging van de site t.o.v. de intense spreiding van *Celtic Fields* op het noordelijk deel van het Kempens plateau.

De aangetroffen smeedijzeren nagels bieden eveneens geen duidelijk chronologisch houvast, maar indien we deze vondsten aan de omwalde site koppelen, wat wel waarschijnlijk is gezien de positie op de terrassen van de site, kunnen we alvast wel de chronologische variatie beperken tot de Romeinse periode of jonger.

Het aangetroffen bijtje biedt echter wel mogelijk een chronologisch houvast. Indien de determinatie hiervan klopt (en er een directe associatie met de omwalde site is) dan biedt dit stuk een aanwijzing voor de site te situeren in de vroege middeleeuwen. Dergelijke vroegmiddeleeuwse sites zijn bij ons tot op heden onbekend, mogelijke parallellen kunnen wel gevonden worden in het buitenland. De site

uit de Karolingische periode van *Magdaburg* (Duitsland) bijvoorbeeld¹¹, gelegen op een gelijkaardige topografische positie aan de vallei van de Elbe, biedt zowel qua algemeen voorkomen (systeem van verschillende wallen en grachten), als opbouw van de grachten (ondiepe grachten, voorkomen van natuurstenen blokken), kenmerken die zeer gelijken op deze van de site van de Platte Lindenberg.

7 CONCLUSIE

Via het Digitaal Hoogtemodel Vlaanderen 2 werd op de rand van het Kempens plateau een meervoudig omwalde site ontdekt, die ongetwijfeld een bijzonder archeologisch en geschiedkundig belang heeft. In februari 2016 werd via een beperkt eerste evaluatieonderzoek getracht meer gegevens te verzamelen omtrent de aard en vooral datering van deze site. Bij de aanleg van deze evaluatiesleuf werden echter geen dateerbare artefacten of andere dateerbare elementen aangetroffen.

In 2018 werd een aanvullende metaaldetectiekartering uitgevoerd. Hierbij werden o.a. enkele smeedijzeren nagels, en een vermoedelijke *'francisca'*, aangetroffen. Met name dit laatste object laat het toe de site hypothetisch te situeren in de vroegmiddeleeuwse periode. Echter, om deze hypothese te staven is verder terreinonderzoek, aangevuld met historisch onderzoek, nodig. Het staat in ieder geval vast dat het gaat om een site van zeer groot historisch en archeologisch belang, dat verdere archeologische aandacht verdient, zowel qua onderzoek als beheer. Wat dit laatste betreft is de erosie van de flanken van de site, bevorderd door de mountainbike activiteiten daar, een belangrijk aandachtspunt.

8 DANKWOORD

Ik wens bij deze de collega's van het agentschap Onroerend Erfgoed te bedanken die bijdroegen aan dit onderzoek: Johan Van Laecke, Sven Van Haelst, Walter Bartels, en Leentje Linders. Ook Johan Dils verdient uiteraard een woord van dank, voor mee uitvoeren van metaaldetectie op de site.

Een speciaal woord van dank gaat uit naar de vzw Limburgs Landschap en in het bijzonder mevr. Heleentje De Brauwer, voor de toestemming voor het uitvoeren van het terreinonderzoek.

---

¹¹ Henning 2012.

